

UITSPRAAK
SGIM 2018-048

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg;

Inzake

De geschilprocedure van mevrouw A, wonende te D, hierna te noemen: 'klaagster', tegen zorgaanbieder de heer B, tandarts te E, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Klaagster heeft middels een schrijven d.d. 7 november 2018 het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt. Klaagster heeft op die datum tevens het door haar ingevulde geschilformulier ondertekend. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft het door klaagster ingevulde geschilformulier op 12 november 2018 ontvangen.
2. Het door klaagster verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 15 november 2018 ontvangen.
3. Verweerder heeft op de klacht gereageerd middels een verweerschrift, door hem ingediend op 6 december 2018. Aan het verweerschrift is onder andere een rapport van een onafhankelijk deskundige d.d. 20 augustus 2018 gehecht.
4. Partijen zijn uitgenodigd voor een hoorzitting op 8 februari 2019.
5. De hoorzitting heeft op 8 februari 2019 plaatsgevonden te Bunnik. Klaagster is ter zitting verschenen. Verweerder is tevens ter zitting verschenen.

Het geschil

Het geschil betreft, zakelijk weergegeven, het verwijt dat verweerder tandheerkundig niet goed heeft gehandeld door het gebit van klaagster in de periode van 2004 tot en met 2016 – de periode waarin klaagster onder behandeling is geweest van verweerder – ernstig te verwaarlozen.

Volgens klaagster is zij vanaf 2004 minimaal jaarlijks op controle geweest bij verweerder maar zijn, ondanks deze periodieke controles en de door haar uitgevoerde mondhygiëne, complicaties ontstaan. Klaagster voert aan dat onder oude amalgaamvullingen cariës is ontstaan, waardoor uiteindelijk haar kiezen dermate zijn aangetast dat begin 2018 een kies in tweeën is gebroken en een complete sanering van haar gebit noodzakelijk was.

Klaagster verwijt verweerder dat hij haar niet goed heeft geïnformeerd, door (i) haar de door verweerder gemaakte bitewingfoto's niet te tonen en (ii) haar uitsluitend – ten onrechte, zo voert klaagster aan – te verklaren dat de foto's 'goed' waren, terwijl nu is gebleken dat enige vorm van

cariës onder de vulling zichtbaar was. Verweerder heeft tevens, zo stelt klaagster, haar gebit niet zorgvuldig behandeld en heeft niet tijdig preventieve maatregelen geadviseerd en uitgevoerd om cariës te voorkomen of te verminderen. Bovendien heeft verweerder, zo voert klaagster aan, haar patiëntendossier niet op orde gehouden.

Klaagster verlangt een uitspraak over de gegrondheid van het geschil. Klaagster vordert voorts vergoeding van de materiële en immateriële schade die zij stelt te hebben geleden. De materiële schade betreft, zo stelt klaagster, de kosten van de restauratie van de sanering van haar gebit door het plaatsen van 9 kronen en een brug en daarnaast door klaagster geleden verletkosten. Volgens klaagster heeft zij tevens immateriële schade geleden, die het gevolg is van de vele pijnlijke tandartsbehandelingen die zij heeft moeten ondergaan. Het bedrag dat gevorderd wordt bedraagt € 3.438,35.

Het verweer

Verweerder voert, zakelijk weergegeven, het navolgende verweer.

Verweerder betwist het gebit van klaagster te hebben verwaarloosd. Volgens verweerder is hetgeen is gebeurd vervelend voor klaagster, maar heeft hij klaagster behandeld zoals een goed zorgverlener dat dient te doen. Van verwaarlozing of een onjuiste behandelstrategie is geen sprake.

Verweerder geeft aan dat op de röntgenfoto's van 2004, 2008 en 2012 weliswaar her en der kleine aantastingen zichtbaar waren, maar dat deze in de loop der tijd niet waren gewijzigd in grootte en dat nergens diepe cariës aanwezig was. Verweerder voert aan dat hij niet weet of op eventuele volgende foto's, gepland in 2016, diepe cariës te zien zou zijn geweest, maar dat kan hij, zo stelt hij, zich niet voorstellen. Op oproepen voor periodieke controle van 23 september 2015 en later is door klaagster bovendien niet gereageerd. Verweerder is dan ook, zo geeft hij aan, hoewel hij erkent dat het door hem bijgehouden patiëntendossier erg summier is niet aansprakelijk voor de negen kronen die klaagster heeft laten zetten. Daarbij heeft verweerder gewezen op een door een onafhankelijk deskundige, tandarts C, opgesteld rapport d.d. 20 augustus 2018.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de ANT, KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschillencommissie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klaagster heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen.

Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klaagster voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart het geschil ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat de visies van klaagster en verweerder ten aanzien van hetgeen is gebeurd en ten aanzien van de behandelingen door verweerder lijnrecht tegenover elkaar staan. Klaagster heeft gesteld dat verweerder haar gebit heeft verwaarloosd, met materiële en immateriële schade tot gevolg. Verweerder heeft deze stelling gemotiveerd betwist, onder verwijzing naar een deskundigenrapport van 20 augustus 2018 van een onafhankelijke tandarts.

In het genoemde deskundigenrapport is onder meer het volgende opgenomen:

“Voor het maken van 9 kronen lijkt geen indicatie aanwezig. Als bij [klaagster] inderdaad zoveel cariës aanwezig zou zijn, dan is dat zelfs een contra-indicatie voor het maken van kronen.”

[...]

*“**Conclusie:** op basis van de beschikbare informatie kan niet gesteld worden dat [verweerder] het gebit van [klaagster] heeft verwaarloosd. Er valt geen verband te leggen tussen het handelen) of niet -handelen) van [verweerder] en de noodzaak om negen kronen te vervaardigen. De grote gaten in de twee achterste kiezen linksboven en uiteindelijk het verlies van de achterste kies waren met voortgezet tandartsbezoek misschien te voorkomen geweest”*

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt als volgt.

De Geschilleninstantie Mondzorg is van oordeel dat aan het dossier en het verhandelde tijdens de hoorzitting op 8 februari 2019 niet kan worden ontleend dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld, in de zin dat hij is getreden buiten de grenzen wat redelijkerwijs van hem kon worden gevergd in de gegeven omstandigheden.

Gelet op de onderbouwde betwisting door verweerder van de stellingen van klaagster en de inhoud van het deskundigenrapport, ziet de Geschilleninstantie geen aanleiding om de klacht van klaagster toe te wijzen. De onafhankelijk deskundige heeft overwogen dat op basis van de beschikbare informatie niet gesteld kan worden dat verweerder het gebit van klaagster heeft verwaarloosd en dat tevens geen verband valt te leggen tussen de eventuele noodzaak om kronen te vervaardigen, en de behandeling door verweerder. De Geschilleninstantie Mondzorg ziet geen reden om aan de inhoud van dit rapport te twijfelen en neemt de conclusies over en maakt het tot de hare. Klaagster heeft daarbij ook niet gesteld om welke reden de inhoud van het rapport niet juist zou zijn.

De klacht is ongegrond en moet derhalve worden afgewezen. Dat de informatie in het patiëntendossier summier is geweest, zoals verweerder heeft erkend, maakt dat oordeel niet anders.

Nu de klacht op inhoudelijke gronden is afgewezen, is toewijzing van de gevorderde schadevergoeding niet aan de orde.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg oordeelt dat de klacht ongegrond is.

Aldus uitgebracht door:

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,
Bunnik, 8 februari 2019